

Maria's Kleine Ezel

naar het verhaal van de kleine ezel van G. Sehlin

een kerstspelletje voor de 2^e klas

door Pieter Tak

Maria's Kleine Ezel
naar het verhaal van de kleine ezel van G. Sehlin
door Pieter Tak

Verteller: Er was er een ezeltje in Nazareth dat borstelig was, vies en daarbij nog lui ook. Maar hij had de allermooiste gang en droeg de kop fier en hoog. Op een dag moest het ezeltje met Simon de knecht water halen bij de bron; dat ging niet vanzelf.

Simon: Vooruit, schiet eens op ! (de ezel bokt en trekt)
Maak eens voort, luie ezel (ezel zet z'n poten uit)
Moet je met de stok! (ezel rukt zich los en loopt weg)
Héla, kom hier jij !!

(Maria komt langs op weg naar de bron)

Maria: Dag ezeltje, wat heb je mooie ogen (aait de ezel)

Simon: Pas op hoor, hij bijt !

(Maria aait het ezeltje nog eens)

Maria: Dag ezeltje, tot ziens

Verteller: Het ezeltje ging met Simon mee en bokte niet meer. Maria liep met haar zware kruik naar Jozef en kwam moe thuis. Jozef was aan het werk en zag haar komen.

Jozef: Kon ik maar een ezel voor je kopen, Maria

Maria: Dat zou fijn zijn, maar we kunnen er geen betalen, m'n lieve Jozef

Jozef *(tot zichzelf)*: Dan ga ik nog harder werken om er een te verdienen

Verteller: Jozef werkte van vroeg tot laat totdat hij genoeg geld had voor een ezel. En hij ging naar de rijkste koopman van heel Nazareth

(Jozef klopt op de deur en de koopman treedt naar voren)

Jozef: Goedendag, ik zou graag een ezel van u kopen

Koopman: Je hebt niet genoeg geld voor er een goeie

(Jozef draait zich teleurgesteld om)

Koopman: Wacht! Ik heb deze wel voor je

Verteller: En hij haalde de luie ezel. Jozef zag meteen dat het geen goeie ezel was, maar hij had geen keus.

Jozef: Ja, dan deze maar.

Koopman: Verkocht !

Verteller: Jozef liep met het ezeltje naar huis, maar de ezel bokte en trok, want hij wist immers niet waar ze naar toe gingen.

Jozef: Rustig maar ezeltje,
Kom maar, kom nou, deze kant op
Kom nou !

Maria: O, Jozef, wat fijn, dat is de ezel die ik wilde

Jozef: We zullen hem eerst eens borstelen

*Verteller: Jozef borstelde de ezel en zijn velletje werd er zacht en glanzend van.
Toen nam Maria de teugels en het ezeltje werkte hele dagen .
Hij droeg de zwaarste manden en sjouwde de waterzakken zonder één
druppeltje te morsen. Hij bokte en sribbelde niet meer tegen. Eén kalmerend
woord van Maria was genoeg.
's Avonds werd hij naar de stal gebracht bij de schapen.*

Schaap 1: Zeg ezel, weet je wat er staat te gebeuren ?

Schaap 2: Het is een groot geheim

Schaap 3: Maria.....krijgt een kindje

Ezel: O. als het wat groter is, kan het op mij rijden
Als Jozef een zadel voor mij maakt

*Verteller: 's Morgens kwam Maria naar de stal om de dieren te voederen. De schapen
blaatten en drongen om haar heen. Maria streelde de dieren en gaf de ezel vers
hooi.
Toen kwam Jozef de stal binnen.*

Jozef: Maria, de keizer heeft ons een gebod gegeven
Dat al het volk moet worden ingeschreven
We daarvoor naar Bethlehem gaan

Maria: Dat is hier heel ver vandaan
En ons kindje wordt weldra geboren

Jozef: Gelukkig hebben we een ezel, die zal je kunnen dragen
Dan zijn we er in enkele dagen

*Verteller: Zo vertrokken Jozef, Maria en 't ezeltje naar Bethlehem, om zich in te laten
schrijven in de boeken van de keizer.*

En de ezel deed zijn uiterste best om Maria goed te dragen als ze moe werd van het lopen. Maria was heel trots op haar ezel en aaide hem over zijn grijze vacht.

Maar door de vele regens was een beekje tot een brede stroom geworden en ze moesten erdoorheen. Jozef probeerde het maar de stroming was te sterk. Toen verscheen er een engel bij de oever en sprak:

Engel: Kom, kleine ezel
Kom maar met je schone last

Verteller: *En de engel nam de teugels en voerde hen door de stroom naar de andere kant.*

Na enkele dagen reizen kwamen ze 's avonds bij een armoedige hut aan. Het weer was zo slecht dat ze er moesten overnachten. Maar het was een rovershol en rond een vuurtje zaten de rovers.

Rover 1: Wat moeten jullie hier ?

Maria: Edelmoedige mannen, mogen wij hier overnachten ?

Rover 2: Kom er bij zitten en warm je

Rover 3: Heb je soms eten bij je ?

Rover 4: Pak het dan maar gauw uit

Rover 5: Anders nemen we het wel (ze lachen wat)

(Maria haalt het brood uit de rugzak en verdeelt het tussen de rovers)

Maria: Alstublieft, heren, God zegene dit brood en laat het u smaken

Verteller: *De rovers aten er smakelijk van, maar wat zouden die reizigers nog meer bij zich hebben ?*

Rover 1: Wat heb je nog meer bij je ?

Rover 2: Wat zit er in die zak ?

Rover 3: Vast sieraden

Rover 4: Of misschien wel goud

Rover 5: Geef op wat er in zit

Maria: Nee, beste mannen, het zijn kinderkleertjes
Ons kindje wordt weldra geboren

Verteller: *De rovers keken verbaasd en wat beschaamd naar de kleertjes.*

*En die nacht sliepen Jozef en Maria veilig bij de rovers.
Niet één rover die er nog over dacht om hen te beroven.*

De volgende dag stond ieder vroeg op en Jozef en Maria trokken verder naar Bethlehem.

Allen zingen: 'Maria zoude naar Bethlehem gaan....'

*Verteller: In Bethlehem aangekomen zochten ze 'n plaatsje in en herberg.
Maar er waren zoveel mensen naar het stadje gekomen en overal was het vol.*

Jozef: Mogen we hier overnachten ?

Waard 1: Er is geen plaats hierbinnen
Het zit tot de nok vol vreemdelingen

Jozef: Mogen we hier overnachten ?

Waard 2: Scheer je weg !
Anders stuur ik de honden op je af !!

Jozef: Mogen we hier overnachten ?

Waard 3: Hier is het helemaal bezet
Ga maar in de stal
Zie maar hoe ge het redt

*Verteller: Jozef, Maria en 't ezeltje gingen naar de stal waar Maria op een krukje ging
zitten. Jozef bracht de ezel naar de kribbe, waar ook een os stond.
Maria was erg vermoeid.*

Maria: O Jozef, is het hier in deze schamele stal
Dat ons kind op aarde komen zal

Jozef: Van het lange reizen ben ik moe
Mijn ogen vallen vanzelf toe

*Verteller: Dan werd het licht in de schamele stal. Een hemels licht daalde neer en
engelen brachten het Jezuskind bij Maria.*

Engelen zingen: 'Stil nu, stil nu, maak nu geen gerucht....'

Maria: Zie hier, Jozef, ons kindje is geboren

Jozef: Ach, wat een lief kindje
We leggen het in de kribbe tussen de os en ezel

*Verteller: Jozef en Maria legden het kindje in de kribbe.
De os en de ezel gingen erbij staan en bliezen hun warme adem over de kleine.*

Os: Mboeoe...wij staan hier heel stil en zacht
En houden bij het kindje trouw de wacht

Ezel: Iaaa, Iaaa... Wij blazen onze adem over de kleine,
Want anders heeft het zo'n kou

*Verteller: Buiten op het veld waren de herders met hun schapen
Ze waren na een lange dag bij elkander ingeslapen
De engelen gingen met lichte vleugelslag naar hen toe
En zongen hen toe over de blijde gebeurtenis.*

Engelen zingen: 'Herders hij is geboren....'

Herder 1: Broeders, wordt wakker !

Herder 2: Pas op ! Zo glad als een spiegel !

Herder 3: Gans vol ijzel is mijn baard

Herder 4: Ik ben bijkans stijf bevroren

Herder 5: Is er vannacht een kind geboren ?

Herder 1: Ach vannacht straalde helder en klaar
Zowaar een stralende engelenschaar

Herder 2: Eerbiedig en vredig bleef het om ons heen
Toen een engel aan ons verscheen

Herder 3: Wiegen wil ik dit Christuskind
En wensen dat ieder zijn liefde vindt

Herder 4: O wonderschoon was het om aan te horen
Dat ons een goddelijk kind is geboren

Herder 5: Nu is geboren in gindse schuur
Het goddelijke kind zo teer en puur

Herders: Wat zullen wij dat goddelijke kindje schenken ?

Herder 1: Het krijgt van mij wat meel

Herder 2: En van mij een pluk wol

Herder 3: Van mij krijgt het een kruikske melk zoet

Herder 4: En van mij wat honing goed

Herder 5: Ik geef het een wollig lam

Herder 1: Kom geen uur gewacht
En het kind onze gaven gebracht

Allen zingen: 'De herdertjes lagen bij nachte.....'

(Herders komen met hun schapen bij de stal en kloppen aan)

Herder 2: Goedendag, goede heer
Wij zoeken een goddelijke kind dat pas geboren is ?

Jozef: Kom dan binnen beste herders
Hier is die gij zoekt het goddelijk kind

*Verteller: De herders kwamen binnen en deden hun mutsen af. Ze gaven de geschenken aan Maria en Jozef: het meel, de wol, het kruikje melk, de honing en het wollig lam.
Daarna knielden ze bij de kribbe neer.*

Jozef: Beste herders, hartelijk bedankt voor jullie gaven

Maria: Lieve herders, dan jullie wel
Jullie schapen zullen vast veel lammetjes krijgen.

Verteller: De herders namen afscheid en gingen vrolijk naar hun kudde terug.

Muziek: 'Midden in de winternacht.....'

Einde